

Der stilles ikke Forslag om et særligt Tillæg til de Dagpenge, der ligger under Maksimumsbeløbet, idet den tilskadekomne som Følge af Bestemmelserne i Lovens § 16, Stk. 1, hvorefter Dagpengene udgør 75 pCt. af paagældendes Dagløn, beregnet som Aarslønnen divideret med 300, samtidig med at der udbetales Dagpenge for 7 Dage om Ugen, oppebærer et samlet aarligt Dagpengebeløb af 91,25 pCt. af Aarslønnen, og da Beregningen af Dagpengene finder Sted paa Grundlag af den forhøjede Aarsløn, som tager Hensyn til den stedfundne Stigning i Lønniveauet.

Merudgifterne ved de foreslaaede Forhøjelser vil for de løbende Renter udgøre ca. 11 500 Kr. for et Aar, medens der ikke vil kunne siges noget om, hvor store

Udgifterne vil blive for de efter Lovens Ikrafttræden indtrædende Ulykkestilfælde.

Under Hensyn til de foreliggende økonomiske Forhold foreslaas det, at Loven ligesom Lovanordningen om Forhøjelse af Ulykkesforsikringslovens Satser kun gælder indtil 31. Marts 1946.

Det bemærkes, at det er Hensigten, saafremt Lovforslaget gennemføres, paa de aarlige Bevillingslove at søge Hjemmel til en lignende Forhøjelse af de i Lovene af 1919 og 1927 omhandlede Forsørgelser, saaledes at der til de Ydelser, der ved Loven af 1927 blev nedsat med 25 pCt., for Finansaaret 1945—46 fastsættes et Tillæg af 55 pCt. og til de ikke nedsatte Ydelser et Tillæg af 16 pCt.